



# TAI

## NGHỆ SĨ XĂM HÌNH

*Từ nghệ thuật thư pháp truyền thống xưa đến nghệ thuật xăm hình hiện đại ngày nay, mực đã phát triển như là một phương tiện mới để thể hiện bản thân. Viết bởi Giselle Whiteaker. Hình ảnh bởi Quinn Ryan Mattingly*

CHÀNG TRAI TRẺ NGƯỜI VIỆT NHÌN VÀO CHIẾC MÁY XĂM đang rung bần bật, đi từng nét trên da anh trước khi quay lại tiếp tục nhấn tin. Không thấy máu mà chỉ thấy màu mực bị loang.

Đây là công việc phức tạp của nghệ sĩ xăm hình Đặng Huy. Trên người anh có hình xăm lớn, kéo dài trên vai phải, băng qua ngực xuống tới bụng. Anh Thiên, bậc thầy xăm hình người Việt, là người thiết kế hình xăm màu này, nó bắt đầu bằng những bông hoa và nước và kết thúc là một chú cá chép to màu cam. Ba yếu tố hoa, nước và cá được xem như là điềm may mắn ở Việt Nam đồng thời cũng là những nhu cầu phổ biến nhất. Khách hàng của anh có xu hướng tránh những hình xăm nhìn có vẻ dữ dằn như ở trong tù hay quân đội mà họ lại thiên về những hình xăm mang tính triết lý và thể hiện đam mê cá nhân.

Khách hàng hầu hết của Huy là người Việt, nhưng thi thoảng vẫn có vài ba người nước ngoài ghé ngang. Lượng khách hàng trung bình thường ở độ tuổi 25, nhưng nói chung khách của anh kéo dài trong độ tuổi từ 18 đến 40. Thật ngạc nhiên khi số lượng nam nữ đi xăm là bằng nhau nhưng vị trí xăm ưa thích thì khác nhau. Nữ thì thích xăm ở trên vai hay ngực, còn nam thì lại chọn vị trí ở cổ và bụng. Dù là hình xăm gì, Huy luôn tin rằng anh đã truyền hồn Việt Nam vào những tác phẩm nghệ thuật của mình với một chút sự khác biệt.

Lê Thị Ngọc Thảo, 27 tuổi, và Nguyễn Trúc Linh, 28 tuổi, đều xăm hình ở thành phố Hồ Chí Minh. Thảo có hình xăm đầu tiên chỉ cách đây khoảng một năm trước. Cả hai đều không chỉ có một hình xăm và đều muốn có thêm hình xăm bổ sung vào bộ sưu tập của mình. Họ là điển hình của phái nữ khi chọn xăm hình ở những vị trí như lồng ngực, tay và lưng. Thảo xác nhận rằng cha mẹ cô không biết về những hình xăm của cô và có vẻ họ sẽ không chấp nhận điều này. Bạn bè cô thì có ý kiến khác nhau. Một vài không thích, một vài thì thấy chúng hay, nhưng tất cả đều nhất trí là cô không nên xăm nữa.

Vì cái hình xăm nằm trên tay, Linh không thể giấu cha mẹ mình. “Ban đầu họ chẳng vui nhưng dần dần họ cũng quen” – cô giải thích. Bạn bè cô thì có vẻ thông cảm hơn nhiều.

“Thế hệ lớn tuổi, họ không chấp nhận hình xăm. Nhưng nếu bạn nhìn vào các bạn thanh thiếu niên Việt Nam bây giờ, rất nhiều em có hình xăm, thậm chí dù chỉ là một ngôi sao nho nhỏ” – Thảo cho hay.

Thảo cũng tin rằng chính những người khác nhau mà cô đã gặp hàng ngày trong thành phố đã đem tới ý tưởng cho cô quyết định xăm hình này. Đó là một hình xăm bằng chữ Do Thái chạy dọc lồng ngực. Cô giải thích thêm: “Tôi dùng hình xăm như là một cách để mọi người biết tôi là ai mà không cần phải nói ra. Chúng là những hình ảnh mà tôi có thể chứng tỏ bản thân mình và hy vọng mọi người có thể hiểu một chút về con người tôi từ chúng. Cha mẹ tôi không chấp nhận chúng, nhưng đó là cách tôi thoát khỏi những quy tắc truyền thống.”